

siger kortest mulig vej fra ledighed til job, der skal bare presses på fra dag et, og på den anden side siger til de a-kasser, som så vil bruge et administrationsbidrag til at sikre et personale, som vil være med til at presse på: Ha, ha, nej, nej, sådan skal det ikke være, så skal medlemmerne have mulighed for at kunne flyttes over i en anden a-kasse, hvor der ikke er så meget energi. Det hænger simpelt hen ikke sammen.

Der er kun en eneste forklaring på den liberalistiske regerings forslag, og det er, at man ønsker at fremme sin ideologi, på trods af at man ved, at det har en negativ effekt på den politik, regeringen i øvrigt står for. Det er det, jeg simpelt hen ikke kan forstå.

Derfor synes jeg, at det ville være mest reelt – det ville jeg i øvrigt også tro at enhver minister med respekt for sit embede kunne have en interesse i – at få mest muligt af sin politik igennem med det bredest mulige flertal.

Derfor vil jeg foreslå, når vi kommer i udvalget, at vi opdeler lovforslaget sådan, at de otte elementer, som der er nogle mere eller mindre reelle saglige/faglige begrundelser for at gennemføre, ser vi på under et, og så er der den del, hvor regeringen ud fra nogle ideologiske betragtninger gerne vil lave et miskmask af, hvad man siger i reformen »Flere i arbejde«, kortest vej fra ledighed til job, som står i modsætning til lovforslaget her, hvor man nu skal give mulighed for at kunne gemme sig længst muligt.

Altså, de to elementer i forslaget, hvor man skyder med spredheagl, fordi man hellere vil fremme ideologi frem for saglighed, tager vi så for sig, og så kan vi tage en ideologisk debat om det. Det synes jeg ville være fair, og så kan man jo så se, hvor langt man kan komme, hvis man gør det på den måde. Underforstået – hvis jeg ikke har fået sagt det tydeligt – at SF ser med en smule kritik på det her forslag.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Det er jo interessant, hvordan hr. Ole Sohn mener, at den borgerlig-liberale regering blander sig i organisationernes måde at anvende deres penge på ved rent faktisk at give a-kasserne mulighed for selv at differentiere bidraget. I dag er det jo sådan, at lovgivningen netop forhindrer a-kasserne i selv at beslutte, hvordan de stykker deres økonomi sammen.

Desuden er det også lidt interessant, at hr. Ole Sohn mener, at den borgerlig-liberale regering nu vil bestemme, i hvilken a-kasse man skal væ-

re. Det er jo sådan set lige stik modsat. Det fremgår af lovforslaget, at nu kan den ikkeerhvervsaktive, den ledige, efterlønnen og andre selv bestemme, i hvilken a-kasse man vil være. Så det er jo lidt underligt at høre, at den borgerlig-liberale regering med dette lovforslag skulle lægge op til at blande sig i, hvor medlemmet er tilmeldt.

Så jeg skal bare høre, om hr. Ole Sohn er bekendt med, at det af lovforslaget fremgår, at a-kasserne ikke er tvunget til at differentiere forslaget.

Kl. 15.25

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu har der normalt været en lang tradition for, at en hvilken som helst regering undersøger arbejdsmarkedslovgivningen hos arbejdsmarkedets parter, sådan at arbejdsmarkedets parter har indflydelse på, hvordan administrationen af forskellige love finder sted. Det har man ikke gjort i det her tilfælde. Man har måske nok spurgt, men man har ikke respekteret det, og det er, fordi man vil have sin ideologiske politik ned over.

En a-kasse har faktisk en meget solidarisk opgave. De stærke, som har de gode, faste, sikre job, bidrager i kraft af den sikkerhed, de har i deres arbejde, ved at betale et administrationsbidrag, som er med til at sikre en finansiering af dem, som har de usikre job og meget brug for rådgivning og hjælp, fordi man selv kan risikere at blive arbejdsløs.

Det, der sker, når man laver den her såkaldte liberalistiske mulighed, er jo, at de, der har de gode, faste job, kan sige: Vi vil ikke betale så meget. Og hvad betyder det? Det betyder, at de, der har brug for det, og det er ofte dem, der har de laveste indtægter, er nødt til at yde et højere administrationsbidrag.

Hvis jeg skal sige det som i gamle dage på det gode, gamle danske sprog, ville jeg sige, at det er noget af det mest usolidariske, jeg kan forestille mig. Jeg kan godt se, at en liberalistisk ordfører kan have interesse i det, men hvorfor Folketinget skal gå ind og fremme en sådan udvikling, kan jeg simpelt hen ikke i min vildeste fantasi forestille mig.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Tina Nedergaard for anden og sidste korte bemærkning.